

DIJOUS, 27 d'ABRIL del 2017 20.00 hs

CARMINA BURANA, UNA CANTATA MÀGICA

PAULA SÁNCHEZ-VALVERDE, soprano
JUAN NOVAL-MORO, tenor
CARLES PACHÓN DíEZ, baríton

COR VIVALDI-PETITS CANTORS DE CATALUNYA
POLIFÒNICA DE PUIG-REIG
COR DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

JOSEP PONS, director
ORQUESTRA DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

BCNCLÀSSICS

CARMINA BURANA, UNA CANTATA MÀGICA

El repertori simfònic sempre ha estat una de les millors referències per valorar la qualitat d'una orquestra operística, més enllà del fossat del seu teatre. Sota aquesta inspiració, el titular de l'orquestra del Gran Teatre del Liceu, Josep Pons, sempre ha defensat que una orquestra d'òpera ha de mostrar prou flexibilitat per encarar altres repertoris. En aquest cas, ens proposa dues obres que constitueixen cadascuna d'elles un gran repte per a una orquestra: els *Nocturns* de Claude Debussy i el *Carmina Burana* de Carl Orff, dues obres que no poden ser més diferents i alhora complementàries.

Els *Nocturns* formen part del gran impressionisme simfònic per mèrit propi, tot i que es tracta d'una primera incursió en el que culminaria anys després com la gran obra mestra del mateix Debussy: *La mer*. Prenent com a punt de partida els nocturns de Whistler (que alhora reinterpreten el *Sol naixent* de Monet) i enfrontant-se a la necessitat de crear un nou llenguatge sonor, Debussy inaugura en aquesta obra la boira, el color de la cendra, el color apagat de la llum engolida pel vespre; també el moviment cíclic del mar i el moviment en onades del fum; també el moviment misterios dels núvols i l'energia de màgiques festes, o el cant de sirenes mitològiques.

Obra delicada i evanescent, afronta el tema de la llum en la música com mai abans s'havia fet. Exigeix dels seus intèrprets l'habilitat i l'ull d'un pintor.

Juntament amb aquesta fràgil construcció d'instrumentació minuciosa i delicada, sentirem el *Carmina Burana*, una de les peces de música clàssica que indiscutiblement forma part avui dia de l'imaginari popular, tant per les seves grans versions clàssiques com per l'apropiació que n'ha fet la cultura diguem-ne no clàssica (des del jazz, el rock i el hip-hop fins a les bandes sonores de pel·lícules com ara *Excalibur* o *Indiana Jones*).

Música salvatge, directa i contundent, que ens pot entusiasmar perquè parla de beure com si fos l'últim dia i de llibertinatges de tota mena, però també delicada i dolça, que al mateix temps, ai!, conté reflexions angoixades sobre la nostra mortalitat. Inspirat en un recull de poemes medievals del segle XIII, Carl Orff, el seu compositor, va crear, sens dubte, una de les partitures immortals del segle XX, que encara avui apel·la a les nostres emocions amb cantants al límit, una orquestra a tot drap amb ritmes enfollits i percussions desenfrenades. El que dèiem: música que no s'oblida.

Confiam que aquesta proposta d'obres antitètiques et proporcionï un viatge estètic ple i reconfortant, i que sortis del concert amb la sensació d'haver recorregut llocs màgics, des d'un quadre que inaugura un nou espai per a la història de la pintura com el de **Monet**: *Impressió: sol naixent*, fins als llocs imaginaris del món del cinema que en el passat ens han portat a muntanyes secretes i a percebre forces de la natura desconegudes.

La música té aquest poder.

PAULA SÁNCHEZ-VALVERDE, soprano
JUAN NOVAL-MORO, tenor
CARLES PACHÓN DíEZ, baríton

COR VIVALDI-PETITS CANTORS DE CATALUNYA

(Dir. OSCAR BOADA)

POLIFÒNICA DE PUIG-REIG

(Dir. JOSEP CONANGLA / EMMANUEL NIUBÒ)

COR DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

(Dir. CONCHITA GARCIA)

JOSEP PONS, director
ORQUESTRA DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

I.

Claude Debussy (1862-1908)

Nocturnes

Tríptic simfònic per a orquestra i cor de noies (estrena, 1901)

Nuages

Fêtes

Sirènes

II.

Carl Orff (1895-1982)

Carmina Burana

(ESTRENA, 1937)

I. FORTUNA IMPERATRIX MUNDI

1. *O Fortuna*
2. *Fortune plango vulnera*

II. PRIMO VERE

3. *Veris leta facies*
4. *Omnia sol temperat*
5. *Ecce gratum*

III. UF DEM ANGER

6. *Tanz*
7. *Floret silva nobilis*
8. *Chramer, gip die varwe mir*
9. *Swaz hie gat umbe*
10. *Were diu werlt alle min*

IV. IN TABERNA

11. *Estuans interius*
12. *Olim lacus colueram*
13. *Ego sum abbas*
14. *In taberna quando sumus*

V. COEUR D'AMOURS

15. *Amor volat undique*
16. *Dies, nox et omnia*
17. *Stetit puella*
18. *Circa mea pectora*
19. *Si puer cum puellula*
20. *Veni, veni, venias*
21. *In trutina*
22. *Tempus est iocundum*
23. *Dulcissime*

VI. BLANZIFLOR ET HELENA

24. *Ave formosissima*

VII. FORTUNA IMPERATRIX MUNDI

25. *O Fortuna*

FORTUNA IMPERATRIX MUNDI

1. O Fortuna

*O Fortuna,
velut Luna
statu variabilis,
semper crescis
aut decrescis;
vita detestabilis
nunc obdurat
et tunc curat
ludo mentis aciem,
egestatem,
potestatem
dissolvit ut glaciem.
Sors immanis
et inanis,
rota tu volubilis,
status malus,
vana salus
semper dissolubilis,
obumbrata
et velata
michi quoque niteris;
nunc per ludum
dorsum nudum
fero tui sceleris.
Sors salutis
et virtutis
michi nunc contraria,
est affectus
et defectus
semper in angaria.
Hac in hora
sine mora
corde pulsum tangite;
quod per sortem
sternit fortem,
mecum omnes plangite!*

2. Fortune plango vulnera

*Fortune plango vulnera
stillantibus ocellis,
quod sua michi munera
subtrahit rebellis.
Verum est, quod legitur
fronte capillata,*

1. Oh! Fortuna

Oh! Fortuna
com la lluna
ets d'estat variable,
sempre creixes
o bé minves;
la vida detestable
a vegades es desentén
a vegades es preocupa
de l'agudesia de la ment com si fos un joc,
i la pobresa
i el poder
dissol com el gel.
Sort ferotge
i vana
ets una roda que gira;
estat insegur,
i vana salvació,
sempre fonedissa;
tenebrosa
i amagada
també et gires contra mi;
i ara jo, pel joc,
vaig amb l'esquena nua
per la teva culpa cruel.
La sort, en la salut
i en la virtut
m'és ara contrària;
el guany
i la pèrdua
són sempre motius d'angoixa.
Ara mateix
sense tardança
polseu les cordes,
perquè la sort
fa que caigui el fort,
planyeu-vos tots amb mi!

2. Planço les ferides de la fortuna

Planço les ferides de la fortuna
mentre ploren els meus ulls,
perquè em lleva, rebel,
els seus presents.
És veritat allò que diuen
que l'ocasió té cabells pel davant,

*sed plerumque sequitur
Occasio calvata.
In Fortune solio
sederam elatus,
prosperitatis vario
flore coronatus.
Quicquid enim florui
felix et beatus,
nunc a summo corruì
gloria privatus.
Fortune rota volvitur:
descendo minoratus;
alter in altum tollitur;
nimis exaltatus
rex sedet in vertice
caveat ruinam!
nam sub axe legimus
Hecubam reginam.*

PRIMO VERE

3. Veris leta facies

*Veris leta facies
mundo propinatur;
hiemalis acies
victa iam fugatur;
in vestitu vario
Phebus principatur;
nemorum dulcísòno
que cantu celebratur.
Flore fusus gremio
Phebus novo more
risum dat, hoc vario
iam stipata flore.
Zephyrus nectareo
spirans in odore;
certatim pro bravio
curramus in amore.
Cytharizat cantico
dulcis Philomena,
flore rident vario
prata iam serena,
salit cetus avium
silve per amena,
chorus promit virginum
iam gaudia millena.*

però sovint, per darrera
és calba.
En el tron de la Fortuna
jo havia segut, excels,
coronat amb les flors
variades de la prosperitat;
però si abans estava envoltat de flors
feliç i joiós,
ara em veig caigut del cim
i privat de la glòria.
Gira la roda de la fortuna:
i mentre jo sóc degradat
un altre és enlairat;
exaltat en excés
el rei seu al tron més alt.
Però que es guardi de la perdició!
Perquè sota l'eix de la roda
veiem la reina Hècuba.

3. La cara feliç de la primavera

La cara feliç de la primavera
obsequia al món,
i la duresa de l'hivern,
vençuda ja fuig;
vestida de colors
Flora ja governa,
i amb el dolç cant
dels boscos, és celebrada.
Assegut a la falda de Flora,
Febus, segons el seu nou costum,
somriu, en un munt de flors
de colors variats.
El zèfir bufa
amb olor de nèctar;
correm i afanyem-nos
pel premi de l'amor.
Canta el so de la cítara
el dolç rossinyol,
i els prats asserenats
somriuen amb flors de colors;
els ocells volen tots junts
pels llocs agradable del bosc;
i un cor de donzelles
ofereix goigs innumbrables.

4. *Omnia sol temperat*

*Omnia sol temperat
purus et subtilis,
nova mundo reserat
facies Aprilis,
ad Amorem properat
animus herilis,
et iocundis imperat
deus puerilis.
Rerum tanta novitas
in solemni vere
et veris auctoritas
iubet nos gaudere,
vias prebet solitas,
et in tuo vere
fides est et probitas
tuum retinere.
Ama me fideliter!
fidem meam nota:
de corde totaliter
et ex mente tota
sum presentialiter
absens in remota,
quisquis amat taliter,
volvitur in rota.*

5. *Ecce gratum*

*Ecce gratum
et optatum
Ver reducit gaudia;
purpuratum
floret pratum,
Sol serenat omnia.
Iam iam cedant tristia!
Estas redit,
nunc recedit
Hyemis servitia.
Iam liquescit
et decrescit
grando, nix et cetera;
bruma fugit,
et iam sugit
Ver Estat ubera;
illi mens est misera,
qui nec vivit,
nec lascivit
sub Estatis dextera.*

4. *El sol ho suavitza tot*

El sol ho suavitza tot
pur i subtil,
a un nou món obre
el seu rostre l'abril;
per l'amor s'afanya
l'ànim dels joves
i entre els alegres regna
un déu infantil.
Tanta novetat en les coses
de la primavera solemne,
i la seva autoritat,
ens manen gaudir;
ens presenta els camins de sempre,
i en la teva primavera
és fidel i honrat
conservar allò que és teu.
Estima'm fidelment,
sàpigues que et sóc fidel:
de tot cor
en pensament,
sóc present
encara que estigui lluny.
El que estima de tal forma
gira en una roda de turment.

5. *Vet aquí l'agradable primavera*

Vet aquí que l'agradable
i desitjada primavera
ens retorna els seus goigs;
el prat floreix
de color de porpra
i el sol ho asserena tot.
Que fugin les tristeses!
Torna el bon temps
mentre es retira
la cruesa de l'hivern.
Ja es fon
i es desfà
la calamarsa, la neu i tot!
Fuig l'hivern
i la terra es nodreix
dels pits de la primavera.
Té una ment mesquina
aquell que no viu
ni frueix
durant el bon temps.

*Gloriantur
et letantur
in melle dulcedinis,
qui conantur,
ut utantur
premio Cupidinis;
simus iussu Cypridis
gloriantes
et letantes
pares esse Paradis.*

Són glorificats
i assoleixen la felicitat
amb dolçor de mel
aquells que s'afanyen
per fer ús
dels dons de Cupidó.
Sotmetem-nos a les ordres de Cipris
glorificant-nos
i alegrant-nos de ser
iguals que Paris!

UF DEM ANGER

6. Tanz

6. Dansa

7. Floret silva nobilis

*Floret silva nobilis,
floribus et foliis.
Ubi est antiquus meus amicus? Ah!
hinc, hinc equitavit, tavit.
eia, quis me amabit? Ah!
Floret silva undique,
nah mime gesellen ist mir we.
Gruonet der walt allenthalben,
wa ist min geselle also lange? Ah!
Der ist geriten hinnen, hinnen!
Wâ ist min geselle also lange? Ah!
Der ist geriten hinnen, hinnen!
owê, wer sol mich minnen? Ah!*

7. Floreix el noble bosc

Floreix el noble bosc
amb flors i fulles.
On és el meu vell amic? Ai!
D'aquí se n'anà cavalcant!
Ai, i ara qui m'estimarà?
Floreix el bosc per tot arreu
i jo desitjo el meu estimat.
Tot torna a florir al bosc,
ai! Per què tarda tant el meu amor?
Se n'anà d'aquí cavalcant!
Ai! Per què tarda tant el meu amor?
Se n'anà d'aquí cavalcant!
Ai, i ara qui m'estimarà?

8. Chramer, gip die varwe mir

*Chramer, gip die varwe mir,
die min wengel roete,
damit ich die jungen man
an ir dank der minnenliebe noete.
Seht mich an,
jungen man!
lat mich iu gevallen!
Minnet, tugentliche man,
minnecliche frouwen!
minne tuot iu hoch gemuot
unde lat iuch in hohen eren schouwen.
Seht mich an
jungen man!
lat mich iu gevallen!*

8. Mercader, dóna'm el coloret

Mercader, dóna'm el coloret,
per pintar de vermell les meves galtes
i fer que els joves
em desitgin, vulguin o no.
Mireu-me,
joves!
Vull agradar-vos!
Estimeu, homes dignes,
les dones dignes d'amor
l'amor us farà sentir orgullosos
i elevarà els vostres esperits.
Mireu-me,
joves!
Vull agradar-vos!

*Wol dir, werlt, daz du bist
also freuden riche!
ich wil dir sin undertan
durch din liebe immer sicherliche.
Seht mich an,
jungen man!
lat mich iu gefallen!*

9. Reie

*Swaz hie gat umbe
daz sint alles megede,
die wellent an man
allen disen sumer gan!
Ah... Sla!
Chume, chum geselle min,
ih enbite harte din,
ih enbite harte din,
chume, chum geselle min.
Chum, chum, chum, chum...
Suzer rosenrarwer munt,
chum unde mache mich gesunt,
suzer rosenrarwer munt.
Chum, chum, chum, chum...
Swaz hie gat umbe, etc.*

10. Were diu Werlt alle min

*Were diu werlt alle min
ron deme mere unze an den Rin,
des wolt ih mih darben,
daz diu chünegin von Engellant
lege an minen armen.*

IN TABERNA

11. Estuans interius

*Estatus interius
ira vehementi
in amaritudine
loquor mee menti:
factus de materia,
cinis elementi
similis sum folio,
de quo ludunt venti.
Cum sit enim proprium
viro sapienti
supra petram ponere*

*Alegra't, món, per estar
tan ple d'alegries!
Sempre seré el teu servent
per la teva gran generositat.
Mireu-me,
joves!
Vull agradar-vos!*

9. Ronda

*Aquestes noies
que ballen aquí,
no volen homes
per a aquest estiu!
Ah... Sla!
Vine, vine estimat meu
t'espero amb desig,
t'espero amb desig,
Vine, vine estimat meu.
Vine, vine, vine, vine...
Boca dolça de llavis vermells.
Vine, i torna a confortar-me
Boca dolça de llavis vermells,
vine, vine, vine, vine...
Les noies que ballen aquí, etc.*

10. Si tot el món fos meu

*Si tot el món fos meu
des del mar fins al Rin,
hi renunciaria de bon grat
si la reina d'Anglaterra
descansés en els meus braços.*

11. Ardent per dintre

*Ardent per dintre
amb ràbia desfermada
parlo amb amargor
en els meus pensaments:
fet de matèria
lleu com la cendra
sóc com una fulla
amb la qual juguen els vents.
Malgrat que és propi
d'home assenyat
posar sobre una base*

*sedem fundamenti,
stultus ego comparor
fluvio labenti,
sub eodem tramite
nunquam permanenti.
Ferox ego veluti
sine nauta navis,
ut per vias aeris
vaga fertur avis;
non me tenent vincula,
non me tenet clavis,
quero mihi similes
et adiungor pravis.
Mihi cordis gravitas
res videtur gravis;
iocus est amabilis
dulciorque favis;
quicquid Venus imperat,
labor est suavis,
que nunquam in cordibus
habitat ignavis.
Via lata gradior
more iuventutis,
inplicor et vitiis
immemor virtutis,
voluptatis avidus
magis quam salutis,
mortuus in anima
curam gero cutis.*

de pedra els seus fonaments,
jo, ximple, semblo
un riu que flueix
i que mai no roman
sota un mateix cel.
I em deixo portar
com un vaixell sense mariner,
talment es deixa portar
un ocell errant pels camins de l'aire.
No em reté cap lligam,
no em reté cap clau,
busco els meus semblants
i em faig amb els depravats.
La serietat del cor
em resulta cosa feixuga;
el joc és agradable,
més dolç que la mel.
I tot allò que em mana Venus
és feina plaent,
que mai no habita
en els cors indolents.
Camino per l'ampla via
com és costum de la joventut,
i em lliuro als vicis
oblidant les virtuts,
àvid de plaers
més que no pas de salvació;
mort d'ànima
només em preocupa el cos.

12. Olim lacus colueram

*Olim lacus colueram,
olim pulcher exstiteram,
dum cignus ego fueram.
Miser, miser!
modo niger
et ustus fortiter!
Girat, regirat garcifer;
me rogit urit fortiter;
propinat me nunc dapifer.
Miser, miser!
modo niger
et ustus fortiter!
Nunc in scutella iaceo,
et volitare nequeo,*

12. En altres temps havia viscut en llacs

En altres temps havia viscut en llacs
excel·lia en bellesa,
mentre era un cigne.
Ai, miserable!
Ara estic negre
I dol tot rostit!
El cuiner em fa girar i regirar;
el foc em crema molt,
i el cambrer m'ofereix al banquet.
Ai, miserable!
Ara estic negre
I dol tot rostit!
Ara jec a la cassola
i no puc volar,

*dentes frendentes video.
Miser, miser!
modo niger
et ustus fortiter!*

13. Ego sum abbas

*Ego sum abbas Cucaniensis
et consilium meum est cum bibulis
et in secta Decii voluntas mea est*

*et qui mane me quesierit in taberna,
post vesperam nudus egredietur,
et sic denudatus veste clamabit:
Wafna, wafna!
quid fecisti sors turpissima?
Nostre vite gaudia
abstulisti omnia!*

14. In taberna quando sumus

*In taberna quando sumus,
non curamus quid sit humus,
sed ad ludum properamus,
cui semper insudamus.
Quid agatur in taberna,
ubi nummus est pincerna,
hoc est opus ut queratur,
si quid loquar, audiatur.
Quidam ludunt, quidam bibunt,
quidam indiscrete vivunt.
Sed in ludo qui morantur,
ex his quidam denudantur
quidam ibi vestiuntur,
quidam saccis induuntur.
Ibi nullus timet mortem
sed pro Baccho mittunt sortem.
Primo pro nummata vini,
ex hac bibunt libertini;
semel bibunt pro captivis,
post hec bibunt ter pro rivis,
quater pro christianis cunctis,
quingies pro fidelibus defunctis,
sexies pro sororibus vanis,
septies pro militibus silvanis.
Octies pro fratribus perversis,
nonies pro monachis dispersis,*

i veig unes dents que cruixen.
Ai, miserable!
Ara estic negre
I dol tot rostit!

13. Jo sóc l'abat de la Cucanya

Jo sóc l'abat de la Cucanya,
el meu parer és el dels bevedors
i en la secta de Deci està la meva voluntat,
i qui al matí em busqui a la taverna
després, al vespre, en sortirà nu
i així, despullat de la seva roba, cridarà:
“Wafna, wafna!
què has fet, sort infame?
Ens has llevat tots els goigs
de la nostra vida!”

14. Quan som a la taverna

Quan som a la taverna,
no ens preocupem perquè haguem de
morir, sinó que ens lliurem al joc,
i per ell ens escarrassem.
Allò que es fa a la taverna,
on la moneda fa de coper,
cal que se sàpiga:
escolteu el que us diré.
N'hi ha que juguen, d'altres beuen,
n'hi ha que viuen a la lleugera.
Dels que s'afanyen pel joc,
n'hi ha que perden la roba,
d'altres es vesteixen allà mateix
i fins i tot alguns s'han de tapar amb sacs.
Allà ningú no tem la mort,
però tots encomanen la seva sort a Bacus.
Primer beuen pels diners que val el vi,
perquè d'aquests beuen els llibertins.
Beuen un cop pels captius,
i després tres cops pels vius,
quatre per tots els cristians,
cinc pels fidels difunts,
sis per les germanes llibertines,
set pels cavallers errants,
vuit pels frares perversos,
nou pels monjos dispersos,

*decies pro navigantibus,
undecies pro discordantibus,
duodecies pro penitentibus,
tredecies pro iter agentibus.
Tam pro papa quam pro rege
bibunt omnes sine lege.
Bibit hera, bibit herus,
bibit miles, bibit clerus,
bibit ille, bibit illa,
bibit servus, cum ancilla,
bibit velox, bibit piger,
bibit albus, bibit niger,
bibit constants, bibit vagus,
bibit rudis, bibit magus.
Bibit pauper et egrotus,
bibit exul et ignotus,
bibit puer, bibit canus,
bibit presul et decanus,
bibit soror, bibit frater,
bibit anus, bibit mater,
bibit iste, bibit ille,
bibunt centum, bibunt mille.
Parum sexcente nummate
durant, cum immoderate
bibunt omnes sine meta,
quamvis bibant mente leta;
sic nos rodunt omnes gentes,
et sic erimus egentes.
Qui nos rodunt confundantur
et cum iustis non scribantur.*

deu pels navegants,
onze pels que es barallen,
dotze pels penitents,
tretze pels pelegrins,
tant pel papa com pel rei.
beuen tots sense llei.
Beu la mestressa, i beu l'amo,
beu el soldat, beu el clergue,
beu ell, beu ella,
beu el criat amb la minyona,
beu l'espavilat, beu l'indolent,
beu el blanc, beu el negre,
beu el tranquil, ben el rodamón,
beu l'ignorant, beu el màgic.
Beu el pobre i el malalt,
beu l'exiliat i el desconegut,
beu el noieta, el vell canós,
beu el bisbe i el degà,
beu la germana, beu el germà,
beu l'àvia, beu la mare,
beu aquesta, beu aquell,
beuen cent, beuen mil.
Poc duren sis-centes
monedes quan desmesuradament
beuen tots sense treva,
encara que beguin alegrement;
així tothom ens rosega,
i per això sempre serem pobres.
Aquells que ens roseguem, que es perdin
i no siguin inscrits entre els justos.

COUR D'AMOURS

15. Amor volat undique

*Amor volat undique;
captus est libidine.
Iuvenes, iuencule
coniunguntur merito.
Siqua sine socio,
caret omni gaudio,
tenet noctis infima
sub intimo
cordis in custodia:
fit res amarissima.*

15. L'amor vola per tot arreu

L'amor vola per tot arreu:
és pres pel desig.
Joves i jovenetes
s'uneixen per la seva gràcia;
si alguna es queda sense company,
també es queda privada de tot goig,
i té una profunda nit
en el més fons
del seu cor, guardada.
I no hi ha cosa més amarga!

16. Dies, nox et omnia

*Dies, nox et omnia
michi sunt contraria,
virginum colloquia
me fay planszer
oy suvenz suspirer,
plu me fay temer.
O sodales, ludite,
vos qui scitis dicite
michi mesto parcite,
grand ey dolur,
attamen consulite
per voster honor.
Tua pulchra facies,
me fey planszer milies,
pectus habet glacies.
A remender
statim virus fierem
per un baser.*

17. Stetit puella

*Stetit puella
rufa tunica;
si quis eam tetigit,
tunica crepuit.
Eia.
Stetit puella
tamquam rosula;
facie splenduit,
os eius fioruit.
Eia.*

18. Circa mea pectora

*Circa mea pectora
multa sunt suspiria
de tua pulchritudine,
que me ledunt misere.
Manda liet, manda liet,
min geselle chumet niet!
Tui lucent oculi
sicut solis radii,
sicut splendor fulguris
lucem donat tenebris.
Manda liet, manda liet,
min geselle chumet niet!*

16. El dia, la nit i tot

El dia, la nit i tot
m'és contrari;
parlar amb les noies
em dóna plaer,
però sento sovint sospirar
i això em fa por.
Companys, jugueu,
i vosaltres que ho sabeu, parleu,
compadiu-vos de mi, que estic trist,
i tinc un gran dolor,
pregueu cura de mi
pel vostre honor.
La teva cara bonica
em complau mil vegades
però el pit està glaçat
i això cal arreglar-ho.
Em sentiria al punt de reviure
amb un petó.

17. Hi havia una noia

Hi havia una noia
amb un vestit vermell;
si algú la tocava
el vestit cruixia.
Eia!
Hi havia una noia
com un roseta:
la cara resplendent
i els llavis com una flor.
Eia!

18. Al voltant del meu pit

Al voltant del meu pit
tot són sospirs
fets per la teva bellesa
que em fa entristir.
Vés, cançoneta, vés,
que el meu estimat no ve!
Els teus ulls llueixen
com els raigs del sol,
talment l'esplendor d'un llampec
dóna llum a les tenebres.
Vés, cançoneta, vés,
que el meu estimat no ve!

*Vellet deus, vellent dii
quod mente proposui:
ut eius virginea
reserassem vincula.
Manda liet, manda liet,
min geselle chumet niet!*

19. Si puer cum puellula

*Si puer cum puellula
moraretur in cellula,
felix coniunctio.
Amore suscescente
pariter e medio
avulso procul tedio,
fit ludus ineffabilis
membris, lacertis, labiis,
si puer cum puellula
moraretur in cellula
felix coniunctio.*

20. Veni, veni, venias

*Veni, veni, venias,
ne me mori facias.
Hyrca, hyrce, nazaza, trillirivos...
Pulchra tibi facies,
oculorum acies,
capillorum series,
o quam clara species!
Rosa rubicundior,
lilio candidior,
omnibus formosior,
semper in te glorior!
Ah! Nazaza.*

21. In trutina

*In trutina mentis dubia
fluctuant contraria
lascivus amor et pudicitia.
Sed eligo quod video,
collum iugo prebeo:
ad iugum tamen suave transeo.*

Déu ho vulgui, i que ho vulguin els déus
allò que m'he proposat:
que pugui deslligar
els seus vincles virginals.
Vés, cançoneta, vés,
que el meu estimat no ve!

19. Si un noiet i una donzella

Si un noiet i una donzella
es reuneixen en una cambreta,
quina felix unió!
I fent créixer el desig
entre els dos,
i perdent la vergonya
es lliuren a un joc inefable
amb els membres, braços i llavis.
si un noiet i una donzella
es reuneixen en una cambreta,
quina felix unió!

20. Vine, vine, vull que vinguis!

Vine, vine, vull que vinguis!
No em facis morir!
Hyrca, hyrca, nazaza trillirivos!
Bonica és la teva cara
i els teus ulls penetrants,
i els flocs del teu cabell,
oh quanta bellesa resplendent!
Ets més vermella que la rosa,
més blanca que el lliri,
més formosa que tot,
sempre amb tu sóc glorificat!
Ah! Nazaza.

21. En la balança vacil·lant de la ment

En la balança vacil·lant de la ment
fluctuen els contraris:
l'amor lasciu i la castedat.
Però jo escullo allò que veig
i ofereixo el meu coll al jou:
passo, tanmateix, sota un jou ben plaent.

NOVA TEMPORADA AL
PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

BCN
CLÀSSICS

2017
2018

DE NOVEMBRE A JUNY

DIVENDRES, 10 de NOVEMBRE de 2017 **20.00 hs**

**SIMFONIA DEL NOU MÓN, VIKTORIA MULLOVA
I LA SIMFÒNICA DE BAMBERG**

Coproducció amb el Palau
Bamberger Symphoniker

Jakub Hrůša, director
Viktoria Mullova, violí

Jean Sibelius: Concert per a violí i orquestra en re menor, op. 47

Antonin Dvorak: Simfonia núm. 9, «Del Nou Món», en mi menor, op. 95

DIMECRES, 13 de DESEMBRE de 2017 **20.00 hs**

RÈQUIEM DE MOZART

In memoriam Sir Neville Marriner I

Orquestra de Cadaqués
Gianandrea Noseda, director
Cor Amici Musicae

Josep Pla: Stabat Mater

Wolfgang Amadeus Mozart: Rèquiem K. 626 en re menor

DIJOUS, 11 de GENER de 2018 **20.00 hs**

DANIEL BARENBOIM

Daniel Barenboim, piano Programa Obert

DIMARTS, 20 de FEBRER de 2018 **20.00 hs**

RÈQUIEM DE VERDI

In memoriam Sir Neville Marriner II

Cor i Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu
Josep Pons, director
Giuseppe Verdi: Rèquiem

DIJOUS, 15 de MARÇ de 2018 **20.00 hs**

L'HEROICA DE BEETHOVEN I RACHMANINOV 2

Orquestra de Cadaqués

Jaime Martín, director

Gabriela Montero, piano

Albéniz / Rueda: Eritaña i Rondeña

S. Rachmaninov: Concert per a piano núm. 2 en do menor, op. 18

Ludwig van Beethoven: Simfonia núm. 3 en mi bemoll major, op. 55, «Heroica»

DIVENDRES, 11 de MAIG de 2018 **20.00 hs**

VLADIMIR ASHKENAZY AMB RACHMANINOV I BEETHOVEN

Orquestra de Cadaqués

Vladimir Ashkenazy, director

Denis Kozhukhin, piano

Ferran Sor: La Elvira Portuguesa. Obertura.

Sergei Rachmaninov: Concert per a piano núm. 3 en re menor, op. 30

Ludwig van Beethoven: Simfonia núm. 4 en si bemoll major, op. 60

DIVENDRES, 8 de JUNY de 2018 **21.00 hs**

FILHARMÒNICA DE BERLÍN I SIR SIMON RATTLE

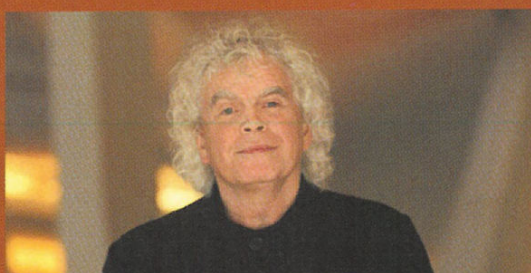
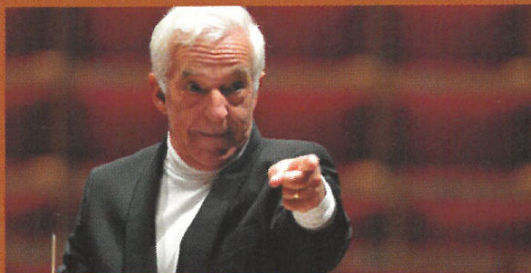
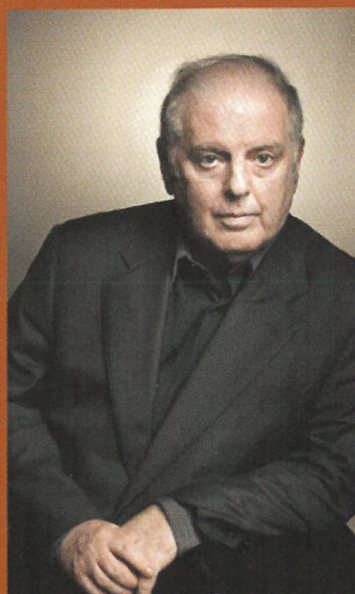
Coproducció amb el Palau

Berliner Philharmoniker

Sir Simon Rattle, director

Witold Lutoslawsky: Simfonia núm. 3

Johannes Brahms: Simfonia núm. 1 en do menor, op. 68

22. *Tempus es iocundum*

*Tempus est iocundum,
o virgines,
modo congaudete,
vos iuvenes.
Oh, totus floreo!
Iam amore virginali
totus ardeo,
novus, novus amor est,
quo pereo.
Mea me confortat
promissio,
mea me deportat
negatio.
Oh, totus floreo!
iam amore virginali
totus ardeo,
novus, novus amor est,
quo pereo.
Tempore brumali
vir patiens,
animo vernali
lasciviens.
Oh, totus floreo!
Iam amore virginali
totus ardeo,
novus, novus amor est,
quo pereo.
Mea mecum ludit
virginitas,
mea me detrudit
simplicitas.
Oh, totus floreo!
Iam amore virginali
totus ardeo,
novus, novus amor est,
quo pereo.
Veni, domicella,
cum gaudio,
veni, veni, pulchra,
iam pereo.
Oh, totus floreo!
Iam amore virginali
totus ardeo,
novus, novus amor est,
quo pereo.*

22. Ara és el temps de jugar

Ara és el temps de jugar,
donzelles!,
alegreu-vos-en
vosaltres, els joves!
Oh! Tot en mi floreix!
Ara tot jo cremo
per l'amor d'una noieta;
nou, nou és l'amor
que em fa morir!
Em conforta
la promesa,
i em desespera
la negativa.
Oh! tot en mi floreix!
Ara tot jo cremo
per l'amor d'una noieta;
nou, nou és l'amor
que em fa morir!
Durant el temps hivernal
sóc un home pacient,
i quan ve el bon temps
el meu ànim es torna lasciu.
Oh! Tot en mi floreix!
Ara tot jo cremo
per l'amor d'una noieta;
nou, nou és l'amor
que em fa morir!
La donzellea
juga amb mi
la ingenuïtat
em perd.
Oh! tot en mi floreix!
Ara tot jo cremo
per l'amor d'una noieta;
nou, nou és l'amor
que em fa morir!
Vine, noieta,
a gaudir amb mi!
Vine, vine, bonica!
que em moro!
Oh! tot en mi floreix!
Ara tot jo cremo
Per l'amor d'una noieta;
nou, nou és l'amor
que em fa morir!

23. Dulcissime

*Dulcissime,
totam tibi subdo me!*

BLANZIFLOR ET HELENA

24. Ave formosissima

*Ave formosissima,
gemma pretiosa,
ave decus virginum,
virgo gloriosa,
ave mundi luminar
ave mundi rosa,
Blanziflor et Helena,
Venus generosa!*

FORTUNA IMPERATRIX MUNDI

25. O Fortuna

*O Fortuna,
velut Luna
statu variabilis,
semper crescis
aut decrescis;
vita detestabilis
nunc obdurat
et tunc curat
ludo mentis aciem,
egestatem,
potestatem
dissolvit ut glaciem.
Sors immanis
et inanis,
rota tu volubilis,
status malus,
vana salus
semper dissolubilis,
obumbrata
et velata
michi quoque niteris;
nunc per ludum
dorsum nudum
fero tui sceleris.*

23. Dolcíssimament

*Dolcíssimament,
tota sencera em lliuro a tu!*

24. Salut, formosíssima

*Salut, formosíssima,
gemma preciosa,
salut, virtut de les donzelles,
verge gloriosa;
salut, llum del món,
salut, rosa del món,
Blancaflor i Helena,
Venus generosa!*

25. Oh! Fortuna

*Oh! Fortuna
com la lluna
ets d'estat variable,
sempre creixes
o bé minves;
la vida detestable
a vegades es desentén
a vegades es preocupa
com si fos un joc de l'agudesia de la ment
i la pobresa
i el poder
dissol com el gel.
Sort ferotge
i vana
ets una roda que gira;
estat insegur,
i vana salvació,
sempre fonedissa;
tenebrosa
i amagada
també et gires contra mi;
i ara jo, pel joc,
vaig amb l'esquena nua
per la teva culpa cruel.
La sort, en la salut*

CARMINA BURANA, UNA CANTATA MÀGICA

*Sors salutis
et virtutis
michi nunc contraria,
est affectus
et defectus
semper in angaria.
Hac in hora
sine mora
corde pulsum tangite;
quod per sortem
sternit fortem,
mecum omnes plangite!*

i en la virtut
m'és ara contrària;
el guany
i la pèrdua
són sempre motius d'angoixa.
Ara mateix
sense tardança
polseu les cordes,
perquè la sort
fa que caigui el fort,
planyeu-vos tots amb mi!

PAULA SÁNCHEZ-VALVERDE

Paula Sánchez-Valverde, nascuda a Pamplona, va començar els estudis musicals de piano a l'edat de vuit anys, i aquí va ser on va descobrir la seva veritable vocació, el cant. A catorze anys va entrar al Conservatori Professional de Música «Pablo Sarasate» de Pamplona, on va completar els estudis amb la soprano Inmaculada Martínez. És graduada pel Conservatori Superior de Música del Liceu de Barcelona (2011-2015), on va estudiar amb la soprano Carmen Bustamante. També ha rebut classes de Raúl Giménez, Lorenzo

Regazzo, Rubén Fernández Aguirre i Pep Surinyac, entre d'altres. Després de debutar el 2010 amb l'òpera infantil *El guardián de los cuentos* (M. Ortega) al Teatro Gayarre, al Teatro Arriaga i a l'Auditorio Baluarte, ha interpretat diversos papers, com ara Sofia a *Il signor Bruschino*, de G. Rossini, i Suor Genovieffa a *Suor Angelica*, de G. Puccini, juntament amb l'Orquestra Jove del Conservatori del Liceu; Ernestina a *L'occasione fa il ladro*, de G. Rossini, Rosina a *Il barbiere di Siviglia*, de G. Paisiello, i Maria a *Il conte di Marsico*, de G. Balducci, durant la temporada d'òpera de cambra del Teatre de Sarrià; Maria a *Il conte di Marsico*, de G. Balducci, i Anagilda a *Sigismondo*, de G. Rossini, al festival Rossini de Wildbad, Alemanya. Recentment ha debutat al Gran Teatro de la Zarzuela amb la sarsuela *La revoltosa*, de R. Chapí, i la temporada 2017-2018 del Gran Teatre del Liceu debutarà amb l'òpera *Il viaggio a Reims*, de G. Rossini, en el paper de Delia.

CARLES PACHÓN DÍEZ, baríton

Va néixer a Navàs el 1995. Format a l'escola de música municipal del seu poble, va ingressar a la Coral Polifònica de Puig-reig, on, atret pel món de l'òpera, va iniciar els estudis de cant amb Jorge Sirena. Va guanyar el dinovè i vintè concurs «Mirna Lacambra» per interpretar Il conte d'Almaviva de *Le nozze di Figaro* i el paper titular de *Don Giovanni*, així com també el premi Manuel Ausensi, l'Odissea de la Veu i el tercer premi, premi del públic i sis premis extraordinaris més en la 54a edició del prestigiós concurs de cant «Tenor Francesc Viñas».

El seu debut al Gran teatre del Liceu està programat per al 2017 amb l'òpera *Il viaggio a Reims*, de G. Rossini, en el paper d'Antonio. Aquest any també debutarà al Festival Castell de Peralada com a baríton solista de *Carmina Burana* i com a Guglielmo de *Così fan tutte* de Mozart, i al Teatro de la Zarzuela de Madrid com a Aldeano de *Maruxa* de Vives. També ofereix concerts arreu del país, com al Teatro Real de Madrid, al Gran Teatre del Liceu, a l'Auditori de Girona i a l'Auditori de Barcelona, entre d'altres.

JUAN NOVAL-MORO, tenor

Nascut a Pola de Siero (Astúries), va fer estudis de cant i musicologia a Oviedo. Va continuar els estudis amb el professor Thomas Dewald a la Universitat de Magúncia (Alemanya) i amb Renata Scotto a l'Òpera Studio de l'Accademia di Santa Cecilia de Roma. El treball amb altres professors, com Teresa Berganza o Jaume Aragall, va completar la seva formació. En l'actualitat, el tenor perfecciona la seva tècnica vocal amb Daniel Muñoz.

Juan Noval-Moro va ser premiat en els concursos

internacionals de cant Kammeroper Schloss Rheinsberg 2005, Clarmont 2007 i Ferrara 2010. La seva activitat lírica es caracteritza per la seva versatilitat i inclou l'òpera, l'oratori, la cançó de concert i la sarsuela de tots els períodes i estils. Ha participat com a solista en nombroses produccions a Espanya, Itàlia, Alemanya, França, Luxemburg, Polònia, el Canadà, Bèlgica i Rússia.

En aquestes i altres produccions, Juan Noval-Moro ha treballat amb directors com Kent Nagano, Sylvain Cambreling, Daniel Harding, Pablo Heras-Casado, Tugan Sokhiev o Antonio Florio, o juntament amb cantants com June Anderson, Sumi Jo, Rolando Villazón, Marie MacLaughlin o Sonia Prina. Les seves activitats més recents inclouen l'estrena de l'òpera *The Perfect American*, de Philip Glass, al Teatro Real de Madrid i el paper protagonista en l'estrena de l'obra *Król Lear* (El rei Lear), de Pawel Mykietyn, al festival Sacrum Profanum de Cracòvia.

Entre els seus pròxims compromisos destaca l'estrena mundial de l'òpera *La muntanya màgica*, de Pawel Mykietyn, al Malta Festival de Poznan.

COR VIVALDI Petits Cantors de Catalunya

Fundat l'any 1989 a l'Escola IPSI de Barcelona, el Cor Vivaldi ha esdevingut, al llarg dels anys, un dels pocs cors escolars, no pas del país sinó de tot l'Estat espanyol, amb una vida concertística pròpia.

Guanyador, des de 1995, d'importants premis internacionals, participa a les temporades del Gran Teatre del Liceu, on, des de 2014, ha ofert cada any, pels volts de Nadal, la cantata *Els pastorets*, d'Albert Guinovart, amb llibret de Jordi Galceran.

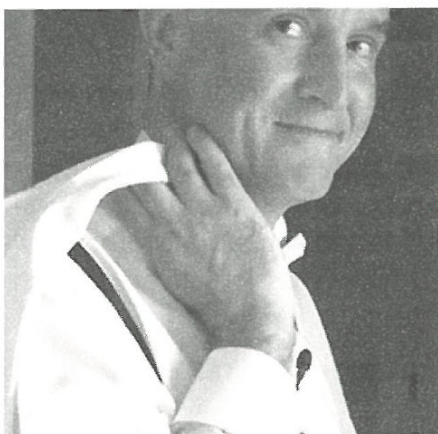
El Cor, que assaja diàriament, promou la millora constant dels seus membres i els proporciona una «dieta musical» adequada a les seves necessitats, amb més de quatre repertoris

cada any que són estrenats al cicle de concerts «Les Quatre Estacions del Cor Vivaldi», que té la seu a l'Auditori Axa de l'Illa Diagonal.

Al llarg de la seva història ha enregistrat més de vint CD i ha tingut l'oportunitat de treballar amb distingits directors, entre els quals cal destacar: Josep Pons, Eiji Oué, Marc Soustrot, Marc Piollet, Pablo González, Giuliano Carella, Sebastian Weigle i Eliahu Inbal. Alhora, comissiona compositors del país i de fora per tal d'incrementar el repertori per a veus blanques, com ara Jordi L. Rigol, Peter Bacchus, Narcís Bonet, Salvador Brotons, Josu Elberdin, Eduard Iniesta, Kirby Shaw, Albert Guinovart i Albert Garcia Demestres.

El maig de 2013 va rebre de mans del president de la Generalitat de Catalunya la Creu de Sant Jordi.

Ha estat nomenat ambaixador 2017 de la Federació Internacional de Música Coral amb motiu d'haver estat seleccionat com a cor convidat per al World Choir Symposium 2017 que se celebrarà a Barcelona.

ÒSCAR BOADA, director del Cor Vivaldi

Reconegut com un dels principals especialistes en cors de veus blanques del país, Boada es va iniciar en el món de la música com a instrumentista de piano rebent classes de mestres extraordinaris que, amb gran esforç, van aconseguir inculcar-li el valor de la sonoritat. De molt jove es va sentir atret per la direcció i, amb el seu instrument (de 1985 a 1998 va ser pianista de l'Orfeó Català), va aprendre una bona part dels secrets de l'ofici guiats pel mestre Simon Johnson i

Jordi Casas. El 1999, per la seva feina al capdavant del Cor Vivaldi, que va fundar l'any 1989 a l'Escola IPSI de Barcelona, li va ser atorgada la menció especial del Premi Ciutat de Barcelona. Guardonat al I Concorso Internazionale «Marielle Ventre», ha estat jurat de nombrosos concursos internacionals, entre els quals cal citar el Festival Internacional de Cantonigròs, el Florilège Vocal de Tours, la competició Anton Bruckner a Linz, o els World Choir Games de Socchi a Rússia, la competició coral més gran del món. Recentment ha estat escollit director de la competició Canta al Mar, que se celebra a Calella durant el mes d'octubre.

Al llarg de la seva trajectòria ha dirigit, entre molts altres, el Cor de Cambra del Palau de la Música, el Cor de Cambra i el Cor d'Amics de la Unió de Granollers, l'Orquestra de Cambra de Moldàvia o l'Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu.

Res, però, l'ha omplert tant com el fet de dirigir el Cor Vivaldi (i acompanyar-lo, ja que és dels pocs directors que toquen el piano i dirigeixen al mateix temps en concert) i intentar transmetre als seus cantaires la gran música i tot allò que s'amaga darrere els seus pentagrames. Parafrasejant la pel·lícula de Richard Dreyfuss, *Professor Holland*, el Cor Vivaldi és, per a ell, la gran simfonia de la seva vida.

POLIFÒNICA DE PUIG-REIG

La Polifònica de Puig-reig va ser fundada l'any 1968 amb el nom de Coral Joventut Sardanista, en el si de la colla sardanista del mateix nom, i el 1987 va adoptar el nom actual.

Desenvolupa una intensa activitat a Catalunya i també ha actuat a la majoria de països europeus, inclosos Rússia i Islàndia, així com a Israel, Mèxic, les

Filipines, Veneçuela, els Estats Units, el Canadà, Singapur, Malàisia, Colòmbia, l'Equador, el Perú i Cuba. A l'Argentina i a Xile, la Polifònica va acompanyar el president de la Generalitat de Catalunya en viatge oficial.

De 1969 a 2015, el director de la Polifònica de Puig-reig va ser el mestre Ramon Noguera. A partir d'aquell moment, en va assumir la batuta el seu estret col·laborador durant trenta-vuit anys, el fins aleshores subdirector i pianista Josep Maria Conangla i ara director principal. Actualment, Emmanuel Niubò fa les funcions de director musical.

El repertori de la formació berguedana, ampli i variat, inclou totes les èpoques i estils. Cal destacar obres com *El messies* de G. F. Händel, *La creació* de J. Haydn, el *Rèquiem* i la *Missa de la coronació* de W. A. Mozart, la *Novena simfonia* i la *Missa solemnis* de L. V. Beethoven, *Elias* de F. Mendelssohn, la *Vuitena simfonia* de G. Mahler, *Gurre-Lieder* d'A. Schöenberg, *El pessebre* de P. Casals, el *Rèquiem* de X. Benguerel, el *Rèquiem* de J. Rutter i *La cantata de la terra* de J. A. Amargós i text de J. Puig. Una menció a part mereixen les òperes *Fidelio* de L. V. Beethoven, *Aida* i *Nabucco* de G. Verdi, *Rienzi* de R. Wagner, *Tosca* i *Turandot* de G. Puccini, *Tassarba* d'E. Morera i *Cristóbal Colón* de L. Balada, moltes representades juntament amb el Cor del Gran Teatre del Liceu.

Continuant amb els seus múltiples registres, la Polifònica habitualment té en repertori un musical d'actualitat i, ateses les seves arrels, està reconeguda com a excellent intèrpret de sardanes corals, de les quals ha fet múltiples actuacions i diversos enregistraments amb la prestigiosa cobla La Principal de la Bisbal. Cal esmentar també la notable realització discogràfica de la majoria dels seus repertoris.

La Polifònica ha col·laborat, entre d'altres, amb l'Orquestra de Cambra de l'Empordà, l'Orquestra de Cambra de Cervera, l'Orquestra Simfònica del Vallès, l'Orquestra Simfònica de les Balears, l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya i l'Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu. En la interpretació de grans obres ha estat dirigida, a part de pel seu director titular, pels mestres Manuel Cabero, Albert Argudo, Javier Pérez Batista, Josep Pons, Joan Lluís Moraleda, Carles Coll, Joan Casas, Pierre Cao, Uve Mund, Franz-Paul Decker, Alexander Radbahari, Jean Bernard Pommier, Edmon Colomer, Trevor Pinnok, Lawrence Foster, Salvador Mas, Salvador Brotons, Antoni Ros Marbà, Giuliano Carella, Nello Santi, Eiji Oue, Renato Palumbo i Pablo González.

En nombroses ocasions ha actuat per TV en directe i en diferit a Catalunya i a l'estranger.

L'any 1993, amb motiu del seu 25è aniversari, li va ser atorgada la Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya.

JOSEP M. CONANGLA, director

Va néixer a Manresa el 1962. Net, fill i pare de músics, va cursar els estudis de piano al Conservatori de Manresa amb la pianista Blanca Morera. Va estudiar harmonia, contrapunt i formes amb el mestre Manuel Oltra. A l'Esclat de Manresa va fer piano, arranjaments i harmonia moderna amb Jordi Badia i Carles Casas. Des de fa quaranta anys ha estat el pianista, arranjador i sotsdirector de la Polifònica de Puig-reig. Juntament amb en Ramon Noguera, van formar un dels millors cors no professionals de Catalunya, amb concerts i actuacions a les sales més prestigioses del país. Actualment comparteix la direcció del Cor amb Emmanuel Niubò.

EMMANUEL NIUBÒ, director

Nascut el 1984, Emmanuel Niubò va començar a tocar el violoncel als sis anys. De 1994 a 1998 va cantar com a corista i solista a la Maîtrise de Radio-France (cor de nens de la ràdio francesa), la qual cosa li va oferir la possibilitat de cantar en sales prestigioses i sota la direcció de personalitats de projecció internacional. Va estudiar direcció d'orquestra amb Jean-Sébastien Béreau i cor amb Patrick Marco, i finalment va obtenir el grau superior de direcció de cor per l'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC), on va estudiar amb Josep Vila, Lluís Vila i Johan Duijck. Actualment dirigeix

diversos cors a Catalunya, entre els quals destaca especialment la Polifònica de Puig-reig. Ha estat assistent del director Jean-Marie Curti a l'acadèmia d'òpera Europa Musa i l'orquestra Les Musiciens d'Europe, de la qual és primer violoncel.

COR DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

El Cor del Gran Teatre del Liceu va néixer juntament amb el teatre el 1847 i des d'aleshores protagonitza les estrenes a l'Estat espanyol de quasi tot el repertori operístic, del barroc als nostres dies. Al llarg d'aquests gairebé cent setanta anys, el Cor del Gran Teatre del Liceu ha estat dirigit per les batutes més grans, com ara Arturo Toscanini, Erich Kleiber,

Otto Klemperer, Hans Knappertsbusch, Bruno Walter, Fritz Reiner, Richard Strauss, Alexander Glazunov, Ottorino Respighi, Pietro Mascagni, Igor Stravinsky, Manuel de Falla o Eduard Toldrà, fins a arribar als nostres dies amb Riccardo Muti o Kirill Petrenko, i pels directors d'escena més grans.

El Cor del Gran Teatre del Liceu s'ha caracteritzat històricament per una vocalitat molt adequada per a l'òpera italiana, i ha consolidant un estil de cant amb el guiatge del gran mestre italià Romano Gandolfi assistit pel mestre Vittorio Sicuri, que en va ser el director titular al llarg d'onze anys i que va crear una escola que ha tingut continuïtat amb José Luis Basso i actualment amb Conxita García. També n'han estat directors titulars Peter Burian, Andrés Máspero i William Spaulding.

CONXITA GARCIA, directora del Cor del Gran Teatre del Liceu

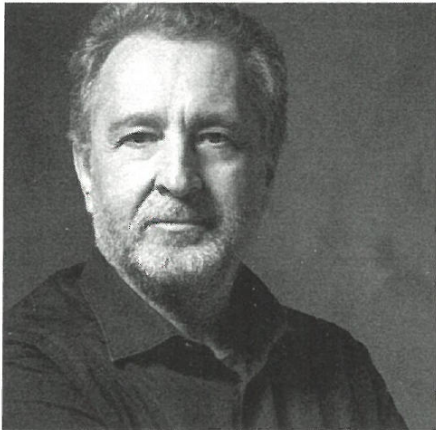
Conxita García és la directora del Cor del Gran Teatre del Liceu, càrrec que la projecta com una de les figures més rellevants de la direcció coral de la seva generació.

Nascuda a Barcelona, es va graduar en direcció d'orquestra, direcció de cor i cant. Va ser directora-fundadora del Cor Jove de l'Orfeó Català i sotsdirectora de l'Orfeó Català. També ha estat directora del Cor dels Amics de l'Òpera de Girona i presidenta de la Federació de Corals Joves de Catalunya, amb la qual

va ser guardonada amb el Premi Nacional de Cultura de la Generalitat de Catalunya (1994).

Paral·lelament a l'activitat com a directora del Cor del Gran Teatre del Liceu i com a directora invitada d'altres agrupacions corals, també desenvolupa una important labor pedagògica en cursos internacionals de direcció coral. Ha realitzat nombrosos concerts a les millors sales d'arreu d'Europa i nombrosos enregistraments per a CD, DVD, ràdio i televisió.

Va debutar al Gran Teatre del Liceu com a mestra assistent del cor i ha col·laborat en la direcció musical de diferents produccions operístiques. Continuadora de l'estil de cant iniciat per Romano Gandolfi i seguit per José Luis Basso, de qui Conxita García va ser directora assistent, va ser nomenada directora titular del Cor del Gran Teatre del Liceu l'any 2015.

JOSEP PONS, director

Considerat el director espanyol més important de la seva generació, Josep Pons ha creat forts vincles amb la Gewandhaus Orchester de Leipzig, l'Orchestre de Paris, l'Orchestre National du Capitole de Toulouse, The Deutsche Kammerphilharmonie de Bremen i la BBC Symphony Orchestra.

Per reforçar aquests vincles, la temporada 2016-2017 veurem Pons retornar a la City of Birmingham Symphony Orchestra, Orchestre de Paris, Deutsche Radio Philharmonie Saarbrücken i Orchestre de

Chambre de Lausanne. També debutarà amb la Philharmonia Orchestra i la Konzerthausorchester de Berlín.

Com a director musical del Gran Teatre del Liceu ha dirigit nombroses produccions a Barcelona cada temporada, recentment *Così fan tutte*, *Benvenuto Cellini* i *Siegfried* (part del cicle de *L'anell del nibelung* de Wagner). Aquesta temporada oferirà actuacions operístiques de *Le nozze di Figaro*, *Elektra* i *Don Giovanni*. És director honorari de l'Orquesta Nacional de España, de la qual prèviament havia estat director artístic durant nou anys. Va ser director musical de l'Orquesta Ciudad de Granada entre 1994 i 2004.

La discografia de Josep Pons, de més de cinquanta CD i DVD, inclou enregistraments de Falla i del repertori francès, amb els quals ha guanyat nombrosos premis. El seu enregistrament de *Noches en los jardines de España* amb Javier Perianes va obtenir un Choc de la Musique; *Melancolía*, amb Patricia Petibon, va rebre un Gramophone Editor's Choice, i la seva col·laboració amb Tomatito li va fer guanyar un Grammy llatí. Aquesta temporada comença amb un nou àlbum de la Sinfonia de Berio i 10 Frühe Lieder de Mahler/Berio amb la BBC Symphony Orchestra i Matthias Goerne, que va guanyar un Choc de la Musique i un Têléràma ffff, i va estar entre els deu millors CD de l'any de Presto Classical.

ORQUESTRA SIMFÒNICA DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

[www.liceubarcelona.cat/ca/
orquestra-simfonica](http://www.liceubarcelona.cat/ca/orquestra-simfonica)

L'Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu és l'orquestra més antiga d'Espanya. Durant gairebé cent setanta anys d'història, l'Orquestra del Gran Teatre del Liceu ha estat dirigida per les

batutes més importants: d'Arturo Toscanini a Erich Kleiber, d'Otto Klemperer a Hans Knappertsbusch, de Bruno Walter a Fritz Reiner, Richard Strauss, Alexander Glazunov, Ottorino Respighi, Pietro Mascagni, Igor Stravinsky, Manuel de Falla o Eduard Toldrà, fins a arribar als nostres dies, amb Riccardo Muti o Kirill Petrenko.

Ha estat la protagonista de les estrenes del gran repertori operístic a la península Ibèrica del barroc als nostres dies, i al llarg de la seva història ha dedicat també una atenció especial a la creació lírica catalana.

Va debutar el 1847 amb un concert simfònic dirigit per Mariano Obiols, i la primera òpera va ser *Anna Bolena*, de Donizetti. Des de llavors ha actuat de forma continuada durant totes les temporades del Teatre.

Després de la reconstrucció de 1999, n'han estat directors titulars Bertrand de Billy (1999–2004), Sebastian Weigle (2004–2008), Michael Boder (2008–2012) i, des del setembre de 2012, Josep Pons.

Subscriu-te a l'oferta editorial més completa amb La Vanguardia!

LA VANGUARDIA .cat

FUNDADA EL 1881 PER DON CARLOS I DON BARTOLOMÉ GODÓ

El creuer més gran del món salpa de Barcelona

VIURE 5

Muguruza: "La meva il·lusió és ser la millor"

ESPORTS 42

Djokovic bat Murray i alça el seu primer Roland Garros

ESPORTS 43

UNA NIT DE MUSEUS I LLUNA PLENA

CULTURA 54 I 55

ENTREVISTA

LUIS DE GUINDOS
Ministre d'Economia

"Les comunitats autònomes han de tenir un dèficit públic zero"

ECONOMIA 88 I 89

AVUI GRATIS AMB
LA VANGUARDIA

El turisme impulsa els llocs de treball i deixa l'atur registrat per sota dels 4 milions

• La xifra dels inscrits a les oficines d'ocupació disminueix en gairebé 120.000 persones al maig i l'afiliació creix en 198.000

La bona temporada turística s'està notant en la creixent dels llocs de treball. Les dades de l'atur registrat del mes de maig donen com a resultat 120.000 persones menys a les oficines d'ocupació, de manera que la xifra total d'aturats és de 3,9 milions, les re-

cupera el nivell de finals del 2010. D'altra banda, a la Seguretat Social hi ha 198.000 afiliats més. **ECONOMIA 59 I EDITORIAL**

Un projecte de l'Ajuntament preveu reduir el 30% del trànsit rodant a la zona

El vianant, rei de la superilla de l'Eixample

Es zones verdes, menys cotxes espais per als vianants i els objectius del projecte transformació urbana per a zona de l'Esquerra de l'Ei-

xample, que es concretarà en la definició d'una superilla. Enja previst que les actuacions s'iniciïn al llarg de l'any 2017. **VIURE 1 A 3**

L'edició impresa
on vulguis i a primera hora.

Els suplementos:
Magazine, Què Fem?, Viure, Culturas...

L'hemeroteca,
tots els exemplars des del 1881.

L'edició digital
a tots els dispositius.

Els articles d'opinió,
anàlisi de les principals firmes.

Club Vanguardia,
més de 1.000 avantatges per a tu.

Tenim la subscripció que s'adapta millor a tu

Truca al **933 481 482** i comença a gaudir

LA VANGUARDIA

Després
del concert
us esperem!

Cuina oberta de 13h a 1h

#180AnysDeCuina

**Restaurant Oficial del
BCN CLASSICS**

Informació i reserves:
Passeig Isabel II, 14 - Barcelona
reserves@7portes.com | **93 319 30 33**

Abona't-hi ara amb un 15% de descompte : www.bcnclassics.cat / 93 3426175

TEMPORADA 2017-2018

BCNCLÀSSICS

Abonament 5 CONCERTS : des de 94€

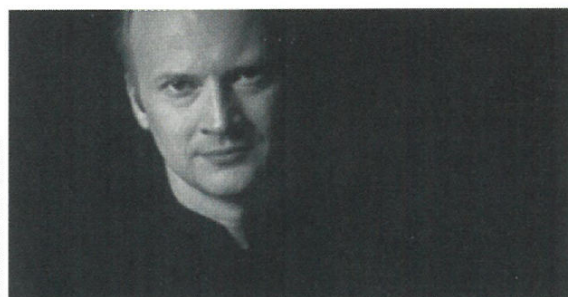
"Nou món", Mullova, Rèquiem de Mozart, Rèquiem de Verdi,
Heroica de Beethoven, Rachmaninov 2, Ashkenazy...

Abonament 7 CONCERTS : des de 149€

+ Recital de Daniel Barenboim
+ Sir Simon Rattle i Philharmonica de Berlín

I per acabar
la temporada
2016-2017,
et proposem
**Dues obres
monumentals
en un únic
concert.**

Gianandrea Nosedà

DIJOUS, 18 de MAIG 20.00 hs

**LA 5a DE BEETHOVEN
i LA 5a DE MAHLER**

Orquestra de Cadaqués

Orquesta Sinfónica
de Castilla y León

Gianandrea Nosedà, director

Beethoven

Simfonia núm. 5 en do menor, op. 67

Mahler

Simfonia núm. 5 en do# menor

BCNCLÀSSICS

Organitzen

IBERMÚSICA

Tiqueting i màrqueting

TheProject
LIVING LIVE MUSIC

Amb el suport de

Generalitat de Catalunya
Government
of Catalonia

Mitjà oficial

LA VANGUARDIA

www.bcnclassics.cat